

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Έγγραφο συνόδου

A6-0372/2007

18.10.2007

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με μια ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια
(2007/2139(INI))

Επιτροπή Ανάπτυξης

Εισηγητής: Thierry Cornillet

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	15
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ	20
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	24
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ.....	26

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με μια ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια
(2007/2139(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Προς μια ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια» (COM(2007)0317)¹,
- έχοντας υπόψη το έγγραφο εργασίας της Επιτροπής με τίτλο «Report on the results of the consultation on a consensus on European Humanitarian Aid Policy» (Εκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της διαβούλευσης σχετικά με μια κοινή αντίληψη για την ευρωπαϊκή πολιτική ανθρωπιστικής βοήθειας) (SEC(2007)0782),
- έχοντας υπόψη το έγγραφο εργασίας της Επιτροπής με τίτλο «Report on responses to crises – DRC, Pakistan, Lebanon and Burma/Myanmar» (Εκθεση σχετικά με την αντιμετώπιση κρίσεων – ΛΔΚ, Πακιστάν, Λίβανος, Βιρμανία/Μιανμάρ) (SEC(2007)0781),
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη ΕΚ και ειδικότερα το άρθρο 179 αυτής,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών της 21ης και 22ας Ιουνίου 2007, στα οποία καθορίζεται η εντολή της Διακυβερνητικής Διάσκεψης,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/96 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1996, σχετικά με την ανθρωπιστική βοήθεια²,
- έχοντας υπόψη την απόφαση 2001/792/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, περί κοινοτικού μηχανισμού για τη διευκόλυνση της ενισχυμένης συνεργασίας στις επεμβάσεις βοήθειας της πολιτικής προστασίας³,
- έχοντας υπόψη την αξιολόγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανθρωπιστικής Βοήθειας (ΓΔ ΕCHO) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το 2000-2005 (2006),
- έχοντας υπόψη την αξιολόγηση των πολιτικών και των προγραμμάτων αναπτυξιακής συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας από ομοτίμους (2007) που εκπόνησε η Επιτροπή Αναπτυξιακής Βοήθειας του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ/ΕΑΒ),
- έχοντας υπόψη την έκθεση του κ. Michel Barnier με τίτλο «For a European civil protection force: europe aid» (Για μια ευρωπαϊκή δύναμη πολιτικής προστασίας: europe aid), που δημοσιεύθηκε τον Μάιο του 2006,

¹ Δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην ΕΕ.

² ΕΕ L 163 της 2.7.1996, σελ. 1.

³ ΕΕ L 297 της 15.11.2001, σελ. 7.

- έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 23 Δεκεμβρίου 2005, για την προώθηση της συμμόρφωσης προς το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο (ΔΑΔ)¹,
- έχοντας υπόψη την κοινή δήλωση του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνεργομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την αναπτυξιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Η ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη»²,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα Ηνωμένα Έθνη: η επιλογή του πολυμερισμού»³, η οποία συνηγορεί υπέρ μιας γενικευμένης ενίσχυσης και ενσωμάτωσης των σχέσεων ΕΕ-Ηνωμένων Εθνών, μέσω του συστηματικού διαλόγου για τις πολιτικές, βελτίωσης της συνεργασίας στον τομέα αυτό, καλύτερης διαχείρισης και πρόληψης των κρίσεων, καθώς και στρατηγικές εταιρικές σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και επιλεγμένων οργανώσεων των Ηνωμένων Εθνών,
- έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που ενέκρινε η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στις 10 Δεκεμβρίου 1948,
- έχοντας υπόψη τις συμβάσεις της Γενεύης του 1949 και τα πρόσθετα πρωτόκολλά τους του 1977,
- έχοντας υπόψη τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού και το προαιρετικό πρωτόκολλο αυτής σχετικά με την εμπλοκή παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις, που εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 20 Νοεμβρίου 1989,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση για την επισιτιστική βοήθεια που υπεγράφη στο Λονδίνο στις 13 Απριλίου 1999 και με την οποία θεσπίζεται η δέσμευση της Κοινότητας να ανταποκρίνεται σε έκτακτες επισιτιστικές καταστάσεις και άλλες επισιτιστικές ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών⁴,
- έχοντας υπόψη τις αρχές και τις χρηστές πρακτικές χορηγίας ανθρωπιστικής βοήθειας (χρηστή ανθρωπιστική χορηγία – ΧΑΧ) της 17ης Ιουνίου 2003,
- έχοντας υπόψη τον κώδικα συμπεριφοράς του 1994 του Διεθνούς Κινήματος του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου και των ΜΚΟ για τα προγράμματα αντιμετώπισης καταστροφών,
- έχοντας υπόψη τον Ανθρωπιστικό Χάρτη του προγράμματος Sphere και τις ελάχιστες προδιαγραφές στην ανταπόκριση σε καταστροφές, όπως αναθεωρήθηκε το 2004,
- έχοντας υπόψη τις αρχές σύμπραξης της Διεθνούς Ανθρωπιστικής Πλατφόρμας της 12ης Ιουλίου 2007,
- έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές για τη χρησιμοποίηση

¹ ΕΕ C 327 της 23.12.2005, σελ. 4.

² ΕΕ C 46 της 24.2.2006, σελ. 1.

³ (COM(2003)0526).

⁴ ΕΕ L 163 της 4.7.2000, σελ. 37.

στρατιωτικών πόρων και πόρων πολιτικής προστασίας για την υποστήριξη των ανθρωπιστικών δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών σε φυσικές καταστροφές (κατευθυντήριες γραμμές του Όσλο), οι οποίες αναθεωρήθηκαν στις 27 Νοεμβρίου 2006,

- έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές του Μαρτίου 2003 για τη χρησιμοποίηση στρατιωτικών πόρων και πόρων πολιτικής προστασίας για την υποστήριξη των ανθρωπιστικών δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών σε πολύπλοκες καταστάσεις επείγουσας ανάγκης (κατευθυντήριες γραμμές MCDA - Military and Civil Defence Assets),
- έχοντας υπόψη το πλαίσιο δράσης του Hyogo, όπως εγκρίθηκε στην παγκόσμια διάσκεψη για τη μείωση των καταστροφών που πραγματοποιήθηκε στο Kobe του Hyogo της Ιαπωνίας στις 18-22 Ιανουαρίου 2005,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Διεθνούς Επιτροπής για την Επέμβαση και την Κρατική Κυριαρχία με τίτλο «Η ευθύνη προστασίας» τον Δεκέμβριο 2001,
- έχοντας υπόψη την έκθεση «Ένας ασφαλέστερος κόσμος: η κοινή μας ευθύνη» της Ομάδας Υψηλού Επιπέδου σχετικά με τις Απειλές, τις Προκλήσεις και τις Αλλαγές, την 1η Δεκεμβρίου 2004,
- έχοντας υπόψη την έκθεση «Μεγαλύτερη ελευθερία: προς την ανάπτυξη, την ασφάλεια και τα ανθρώπινα δικαιώματα για όλους» του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών την 21η Μαρτίου 2005,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα αριθ. 60/1 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ της 24ης Οκτωβρίου 2005, το οποίο επιβεβαιώνει την ευθύνη κάθε κράτους να προστατεύει τους πληθυσμούς του από τη γενοκτονία, τα εγκλήματα πολέμου, την εθνοκάθαρση και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, καθώς και την ευθύνη της διεθνούς κοινότητας να συμβάλλει στην προστασία αυτή, και παράλληλα επιφορτίζει τη διεθνή κοινότητα να συζητήσει και να ορίσει την έννοια της ανθρώπινης ασφάλειας,
- έχοντας υπόψη το ανακοινωθέν και το σχέδιο δράσης του φόρουμ του Fribourg που πραγματοποιήθηκε στις 15 και 16 Ιουνίου 2000 στην Ελβετία,
- έχοντας υπόψη την έκθεση Humanitarian Response Review (έκθεση αξιολόγησης των ανθρωπιστικών επεμβάσεων), που δημοσίευσε το Γραφείο Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων του ΟΗΕ τον Αύγουστο του 2005,
- έχοντας υπόψη τα προηγούμενα ψηφίσματά του σχετικά με τη χορήγηση ανθρωπιστικής βοήθειας σε τρίτες χώρες,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 5ης Φεβρουαρίου 2002 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη σύνδεση έκτακτης βοήθειας, αποκατάστασης και ανάπτυξης - αξιολόγηση¹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 16ης Μαΐου 2002 σχετικά με την ανακοίνωση της

¹ EE C 284E της 21.11.2002, σελ. 108.

Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που αφορά την οικοδόμηση μιας αποτελεσματικής εταιρικής σχέσης με τα Ηνωμένα Έθνη στους τομείς της ανάπτυξης και των ανθρωπιστικών υποθέσεων¹,

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 14ης Ιανουαρίου 2003 σχετικά με την ετήσια έκθεση της Επιτροπής για την ανθρωπιστική βοήθεια το 2000²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 5ης Σεπτεμβρίου 2000 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσον αφορά την αξιολόγηση και το μέλλον των κοινοτικών ανθρωπιστικών δράσεων (Άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/96)³,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 24ης Οκτωβρίου 2006 σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που αφορά τη δημιουργία κοινοτικού μηχανισμού πολιτικής προστασίας (αναδιατύπωση)⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 9ης Ιουνίου 2005 σχετικά με τη μεταρρύθμιση των Ηνωμένων Εθνών⁵,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Ανάπτυξης και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων (Α6-0372/2007),

H ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

1. χαιρετίζει την προαναφερθείσα ανακοίνωση με τίτλο «Προς μια ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια» και την πρωτοβουλία για την έγκριση κοινής δήλωσης (κοινή αντίληψη) σχετικά με τις αρχές, τους στόχους και τις στρατηγικές της ΕΕ όσον αφορά τη χορήγηση ανθρωπιστικής βοήθειας σε τρίτες χώρες·
2. υπογραμμίζει ότι η κοινή αντίληψη θα πρέπει να είναι σαφέστερη και πιο συγκεκριμένη, προκειμένου να ενισχύσει την ευρωπαϊκή ανθρωπιστική πολιτική και να διασφαλίσει την πλήρη αξιοποίηση των δυνατοτήτων της ΕΕ ως χορηγού ανθρωπιστικής βοήθειας, πιστεύει δε ότι η δέσμευση της Ένωσης να εξασφαλίσει τη συνοχή μεταξύ ανθρωπιστικής βοήθειας, αποκατάστασης και αναπτυξιακής βοήθειας πρέπει να ενισχυθεί μέσω της κοινής αντίληψης, αναγνωρίζοντας παράλληλα τον διακριτό χαρακτήρα των αρχών που διέπουν κάθε μία από τις εν λόγω πτυχές·
3. θεωρεί ότι η κοινή αντίληψη πρέπει να διευκρινίσει τους τρόπους με τους οποίους οι διάφοροι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών μπορούν να συνδυάζονται και να συντονίζονται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, λαμβανομένων υπόψη των αντίστοιχων συγκριτικών πλεονεκτημάτων τους·

¹ ΕΕ C 180Ε της 31.7.2003, σελ. 538.

² ΕΕ C 38Ε της 12.02.2004, σελ. 85.

³ ΕΕ C 135 της 7.5.2001, σελ. 72.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν την ημερομηνία αυτή, Ρ6_TA(2006)0434

⁵ ΕΕ C 124 της 25.5.2006, σελ. 549.

4. σημειώνει τον αυξανόμενο αριθμό των διαφορετικών παραγόντων που εμπλέκονται σε καταστάσεις ανθρωπιστικών κρίσεων και πιστεύει ότι η κοινή αντίληψη θα πρέπει να προσφέρει καθοδήγηση σχετικά με και τρόπους αντιμετώπισης των νέων κινδύνων και των προκλήσεων στο επίπεδο της εφαρμογής και του συντονισμού, εδραιώνοντας παράλληλα τη δέσμευση της ΕΕ υπέρ των ανθρωπιστικών αρχών και του ΔΑΔ· υπενθυμίζει ότι η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος παγκοσμίως χορηγός ανθρωπιστικής βοήθειας και πιστεύει, περαιτέρω, ότι τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 21ης και 22ας Ιουνίου 2007, σύμφωνα με τα οποία η ανθρωπιστική βοήθεια θα αναγνωριστεί ως αυτοτελής τομέας πολιτικής της ΕΕ στη μελλοντική μεταρρυθμιστική συνθήκη, συνιστούν ευπρόσδεκτη αναγνώριση του γεγονότος αυτού·

ΜΕΡΟΣ Ι: ΤΟ ΎΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

α) Κοινοί στόχοι

5. θεωρεί ότι η κοινή αντίληψη θα πρέπει να περιλαμβάνει λεπτομερή καθορισμό των στόχων της ανθρωπιστικής βοήθειας της ΕΕ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/96 του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 1996 σχετικά με την ανθρωπιστική βοήθεια, καθώς και βάσει των αρχών και των χρηστών πρακτικών χορηγίας ανθρωπιστικής βοήθειας (ΧΑΧ) που εγκρίθηκαν στη Στοκχόλμη στις 17 Ιουνίου 2003· θεωρεί επίσης ότι, μεταξύ αυτών των στόχων, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις πιο ευάλωτες ομάδες, όπως οι γυναίκες, τα παιδιά, τα άτομα με αναπηρίες, οι ηλικιωμένοι και οι εθνοτικές μειονότητες, συμπεριλαμβανομένων των προσφύγων που εγκαταλείπουν ζώνες συγκρούσεων·
6. τονίζει ότι η αποτελεσματική ανθρωπιστική δράση, περιλαμβανομένης της επείγουσας επισιτιστικής βοήθειας, πρέπει να βασίζεται στην κατάσταση και τις ανάγκες, να είναι προσανατολισμένη στα αποτελέσματα και να έχει ως γνώμονα την αρχή ότι η εξοικονόμηση βιοτικών πόρων σώζει ζωές· υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι η ανθρωπιστική βοήθεια δεν αποτελεί μέσο διαχείρισης κρίσεων και πρέπει να χορηγείται κατά τρόπο διαφανή, αποκλειστικά και μόνον επί τη βάση των πραγματικών αναγκών, ανεξαρτήτως δε από κάθε πολιτική σκοπιμότητα· τονίζει ειδικότερα ότι η χορήγηση επισιτιστικής βοήθειας πρέπει να αποφεύγει με κάθε τρόπο τυχόν δυσμενείς επιπτώσεις στις τοπικές αγορές ή μελλοντική εξάρτηση και να συμβάλλει στη μακροπρόθεσμη επισιτιστική ασφάλεια· υποστηρίζει διεθνείς προσπάθειες για τη μεταρρύθμιση της Σύμβασης για την Επισιτιστική Βοήθεια, προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση των εν λόγω αρχών·
7. υπογραμμίζει ότι η ανθρωπιστική βοήθεια θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αυτόνομη ανάπτυξη και την αυτάρκεια και δεν πρέπει να αποσκοπεί στο να καταστεί η χώρα ή περιοχή που δέχεται τη βοήθεια, υπερβολικά εξαρτημένη από περαιτέρω βοήθεια ή εξωτερική υποστήριξη·

β) Κοινές αξίες, αρχές και χρηστές πρακτικές

8. υπογραμμίζει ότι η ανθρωπιστική δράση της ΕΕ πρέπει να διέπεται από τις ανθρωπιστικές αρχές, όπως ορίζονται από τις αρχές και τις χρηστές πρακτικές της ανθρωπιστικής χορηγίας (ΧΑΧ):
 - την αρχή του ανθρωπισμού, με τον οποίο νοείται πρωτίστως η διάσωση ανθρώπινων

ζών και η ελάφρυνση του πόνου, όπου και αν παρατηρείται,

- την αρχή της αμεροληψίας, με την οποία νοείται η εφαρμογή δράσεων αποκλειστικά επί τη βάσει των αναγκών, χωρίς διάκριση μεταξύ περισσοτέρων πληττόμενων πληθυσμών ή εντός του ίδιου του πληττόμενου πληθυσμού,
- την αρχή της ουδετερότητας, με την οποία νοείται ότι η ανθρωπιστική δράση δεν πρέπει να ευνοεί, εκεί όπου διεξάγεται, καμία πλευρά σε μια ένοπλη σύγκρουση ή σε άλλη διένεξη,
- την αρχή της ανεξαρτησίας, με την οποία νοείται η αυτονομία των ανθρωπιστικών στόχων από πολιτικούς, οικονομικούς, στρατιωτικούς ή άλλους στόχους που μπορεί να έχει οποιοσδήποτε παράγοντας σε σχέση με τις περιοχές όπου αναπτύσσεται η ανθρωπιστική δράση·

Επιπλέον, θα πρέπει να αναγνωριστούν σαφώς δύο προτεραιότητες για την υλοποίηση της ανθρωπιστικής δράσης:

- η αμεσότητα, η οποία σημαίνει ότι πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην εξάλειψη όλων των αδικαιολόγητων καθυστερήσεων κατά τη διανομή της ανθρωπιστικής βοήθειας, και, όπου κρίνεται απαραίτητο, στην διατύπωση επικρίσεων σχετικά με ενδεχόμενες καθυστερήσεις,
- η αποτελεσματικότητα, βάσει της οποίας πρέπει να είναι δυνατό να προσμετρηθούν τα αποτελέσματα με σκοπό την άσκηση δημοκρατικού ελέγχου·

θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει, δεδομένου του πολιτικού εκτοπίσμάτος της και της επιρροής της ως κύριου διεθνούς χορηγού, να προωθεί σταθερά αυτές τις αρχές, προκειμένου να διασφαλίσει, αφενός, την πρόσβαση στους πληθυσμούς που πλήττονται από κρίσεις και, αφετέρου, τον σεβασμό για τον ανθρωπιστικό χώρο·

9. χαιρετίζει την πρωτοβουλία της Επιτροπής να εγκαινιάσει μια χρηστή ανθρωπιστική εταιρική σχέση που θα ενισχύει την παγκόσμια ανθρωπιστική μεταρρύθμιση συγκεντρώνοντας χορηγούς, φορείς υλοποίησης και αποδέκτες σε μια κοινή πλατφόρμα, καθώς και την έγκριση από την ΕΕ το 2005 των επιχειρησιακών κατευθυντήριων γραμμών για την προώθηση της συμμόρφωσης προς το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο (ΔΑΔ)· ευελπιστεί ότι η ΕΕ θα διαδραματίσει ηγετικό ρόλο στην παρακολούθηση, την προάσπιση, την προώθηση, τη διάδοση και την επιβολή της τήρησης του ΔΑΔ, συμπεριλαμβανομένων των μη κρατικών παραγόντων, ώστε να περιφρουρηθεί ο ανθρωπιστικός χώρος· ευελπιστεί ότι όλα τα κράτη μέλη που δεν το έχουν πράξει ακόμα θα υιοθετήσουν ανεπιφύλακτα τις αρχές και τις χρηστές πρακτικές χορηγίας ανθρωπιστικής βοήθειας (ΧΑΧ), που εγκρίθηκαν στη Στοκχόλμη στις 17 Ιουνίου 2003· τονίζει την ανάγκη έμπρακτης εφαρμογής των εν λόγω αρχών και τακτικής (ανά διετία) αξιολόγησης της τήρησής τους από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τον μόνιμο εισηγητή για την ανθρωπιστική βοήθεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

10. κρίνει ότι θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στην ασφάλεια και την προστασία των εθελοντών που καλούνται να ταξιδεύουν συχνά σε επικίνδυνες περιοχές· κρίνει λυπηρό το γεγονός ότι οι άνθρωποι αυτοί πέφτουν υπερβολικά συχνά θύματα άσκοπων βιαιοτήτων,

φυλακίσεων ή ομηρίας και καταδικάζει απερίφραστα κάθε βιαιοπραγία εναντίον των εθελοντών·

11. καταγράφει την αναγνώριση της έννοιας της «ευθύνης για την παροχή προστασίας» από τον ΟΗΕ στο προαναφερθέν ψήφισμά του αριθ. 60/1, κυρίως κατόπιν του πολλαπλασιασμού των παραβιάσεων του ΔΑΔ και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αδυναμίας ή της απουσίας βούλησης από μέρους των κυβερνήσεων να προστατεύσουν τους πολίτες τους· υπενθυμίζει ότι η ανθρωπιστική βοήθεια αποτελεί ένα από τα μέσα που διαθέτει η διεθνής κοινότητα για να συμβάλει στην προστασία των πληθυσμών που απειλούνται και υπογραμμίζει το μέλημα της ΕΕ να μην παραμένει αδρανής ενώπιον τέτοιου είδους παραβιάσεων· ζητεί διεξοδικό πολιτικό διάλογο στα κράτη μέλη και στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα σχετικά με το δικαίωμα, ή μάλλον το καθήκον, παρέμβασης σε περιπτώσεις σοβαρής παραβίασης του ΔΑΔ ή/και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τα συμπεράσματα και τις συστάσεις της έκθεσης της Διεθνούς Επιτροπής για την Επέμβαση και την Κρατική Κυριαρχία σχετικά με «την ευθύνη προστασίας» του Δεκεμβρίου του 2001·
12. θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να αναπτύξει πρωτοβουλίες, προκειμένου να καταστήσει πραγματικότητα την έννοια της «ευθύνης προστασίας», δίνοντας παράλληλα προτεραιότητα στην προληπτική δράση, τα μη στρατιωτικά μέσα και τη στήριξη προς κυβερνήσεις τρίτων χωρών ώστε να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την προστασία των πληθυσμών τους· τονίζει ότι μέτρα εξαναγκασμού, συμπεριλαμβανομένης της στρατιωτικής παρέμβασης, μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο ως έσχατη λύση και αυστηρώς σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο· επαναλαμβάνει ειδικότερα ότι, κατά την εξέταση του ενδεχόμενου χρήσης βίας, το Συμβούλιο Ασφαλείας λαμβάνει πάντα υπόψη τα πέντε κριτήρια νομιμότητας που προτάθηκαν από την έκθεση του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών του Μαρτίου του 2005 και υποστηρίχθηκαν από το Κοινοβούλιο: σοβαρότητα απειλής, κατάλληλος σκοπός, έσχατη λύση, αναλογικά μέσα και εύλογη δυνατότητα επιτυχίας· συμφωνεί ότι οι αρχές που σχετίζονται με τη χρήση βίας και την έγκρισή της θα πρέπει να καθοριστούν σε ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας·

ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ: ΚΟΙΝΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΕΕ

α) Συντονισμός, συνοχή και συμπληρωματικότητα σε επίπεδο ΕΕ

13. θεωρεί ότι η κοινή αντίληψη θα πρέπει να κατοχυρώνει τις αρχές του συντονισμού, της συνοχής των πολιτικών, της συμπληρωματικότητας και της εναρμόνισης των διαδικασιών μεταξύ των κρατών μελών, όπως ήδη αναφέρεται στην προαναφερθείσα ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανάπτυξη, και ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα πρέπει να κάνει πλήρη χρήση του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/96 και να εκμεταλλευτεί τις δυνατότητες της ΓΔ ECHO στο πλαίσιο του ενοποιητικού της ρόλου· τονίζει, ωστόσο, ότι οι συντονιστικοί μηχανισμοί της ΕΕ πρέπει να ενισχύουν και όχι να επαναλαμβάνουν τις διεθνείς συντονιστικές προσπάθειες των Ηνωμένων Εθνών, ιδίως τις προσπάθειες του Γραφείου Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων (ΟCHA), πρέπει δε να συμμετέχουν σε αυτούς εθνικές και τοπικές αρχές· καλεί την ΕΕ να καταρτίσει έναν ευρωπαϊκό άτλαντα χορηγών ανθρωπιστικής βοήθειας, παρεμφερή με την πρακτική που αναλήφθηκε

για την ευρωπαϊκή αναπτυξιακή βοήθεια·

14. χαιρετίζει την αναγνώριση στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Ιουνίου του 2007 της ανάγκης πλήρους ενσωμάτωσης της πολιτικής ανθρωπιστικής βοήθειας στην ΕΕ, και εκτιμά συνεπώς ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν τη συζήτηση για την ανθρωπιστική δράση σε επίπεδο στρατηγικής πολιτικής στους κόλπους ενός κατάλληλου φόρουμ του Συμβουλίου, μέσω της δημιουργίας μιας ειδικής ομάδας εργασίας του Συμβουλίου (π.χ. μιας COHUMA, δηλ. ομάδας εργασίας του Συμβουλίου για την ανθρωπιστική βοήθεια), η οποία θα καταστήσει δυνατή την κατάρτιση συνεκτικών μεθόδων που θα διασφαλίζουν ταχεία και συνεπή δράση·

β) Παροχή επαρκούς και αποτελεσματικής βοήθειας

15. θεωρεί ότι η κοινή αντίληψη θα πρέπει να περιλαμβάνει μια ισχυρή δέσμευση από μέρους της ΕΕ υπέρ της επαρκούς παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας καθώς και υπέρ της επαρκούς προβλεψιμότητας και ευελιξίας της χρηματοδότησης, μέσω επαρκών ετήσιων, εξαρχής δεσμευόμενων προς παροχή δημοσιονομικών πόρων· τονίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να δώσει προτεραιότητα στις ανθρωπιστικές κρίσεις που υποχρηματοδοτούνται, παραμελούνται ή λησμονούνται και ότι θα πρέπει να διερευνηθούν καινοτόμοι μηχανισμοί για την καλύτερη ποσοτικοποίηση του χάσματος μεταξύ των αναγκών και των υφιστάμενων πόρων και για τη διασφάλιση της κάλυψης των ανθρωπιστικών αναγκών·
16. θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να λάβει σαφή θέση στο πλαίσιο της παγκόσμιας διαδικασίας μεταρρύθμισης της ανθρωπιστικής βοήθειας, ιδίως σε ό,τι αφορά τη στήριξη του Κεντρικού Ταμείου Αντιμετώπισης Επείγουσών Καταστάσεων (Central Emergency Response Fund - CERF) ως χρήσιμου συμπληρώματος μιας σειράς διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων, όπου τούτο αποτελεί πρόσθετη χρηματοδότηση η οποία δεν θα μετατοπίζει τη στήριξη σε άλλες ανθρωπιστικές επιχειρήσεις και φορείς, την αποδοχή της «προσέγγισης των θεματικών ομάδων» («clusters approach») και την προώθηση της ενσωμάτωσης ενός ευρέος φάσματος ανθρωπιστικών παραγόντων·
17. χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής να συγκροτήσει ένα κοινοτικό κοινό πλαίσιο για την εκτίμηση των αναγκών και την ανταλλαγή αναλύσεων εμπειρογνομόνων· υπενθυμίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να προκρίνει τον τοπικό και περιφερειακό εφοδιασμό όποτε αυτός είναι εφικτός·
18. υπογραμμίζει ότι σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, και ιδίως σε επείγουσες περιπτώσεις που προκαλούνται από φυσικές καταστροφές, οι πρώτες 48 ώρες είναι ζωτικής σημασίας προκειμένου να σωθούν ζωές, και ότι η διεθνής κοινότητα έχει επιδείξει ότι η άμεση ανταπόκρισή της δεν είναι αρκετά αποτελεσματική· θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να αντιμετωπίσει αυτήν την πρόκληση ενισχύοντας, αφενός, την τοπική πρόληψη, την ετοιμότητα και την ικανότητα ανταπόκρισης και, αφετέρου, βελτιώνοντας τους μηχανισμούς συντονισμού, έγκαιρης προειδοποίησης και την επαρκή εκ των προτέρων διάθεση υλικών και αποθεμάτων σε διεθνές επίπεδο· καλεί την ΕΕ να στηρίξει και να συμπληρώσει τις διεθνείς προσπάθειες που καταβάλλονται από το OCHA και τα Ηνωμένα Έθνη για την ενίσχυση των ικανοτήτων ταχείας ανταπόκρισης, συμπεριλαμβανομένης της άμεσης πρόσβασης σε χρηματοδότηση καθώς και σε εφεδρικές

ομάδες για επείγουσες επιχειρήσεις·

19. θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να επενδύσει περισσότερο στην κατανόηση και την επιτήρηση των παραγόντων ευαισθησίας του πληθυσμού· καλεί ειδικότερα την ΕΕ να διασφαλίσει ότι σε όλες τις ανθρωπιστικές επιχειρήσεις θα καλύπτονται οι επείγουσες υγειονομικές ανάγκες, ιδίως όσον αφορά την αναπαραγωγική υγεία, σύμφωνα με τις αντίστοιχες προδιαγραφές του SPHERE·
20. στηρίζει τις προσπάθειες της Διεθνούς Ομοσπονδίας και των Εθνικών Ενώσεων του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου για τον εντοπισμό προβλημάτων και την υποβολή συστάσεων στον τομέα των διεθνών νόμων, κανόνων και αρχών για την αντιμετώπιση καταστροφών, και αναμένει με ενδιαφέρον τα αποτελέσματα της 30ής Διεθνούς Διάσκεψης του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου, που πρόκειται να πραγματοποιηθεί τον Νοέμβριο του 2007·

γ) Πολυμορφία και ποιότητα των εταιρικών σχέσεων

21. χαιρετίζει τις προτάσεις της Επιτροπής να υπογραμμιστεί η στήριξη της ΕΕ προς ένα ευρύ φάσμα εταίρων υλοποίησης, ιδίως ΜΚΟ, τον ΟΗΕ και το Κίνημα του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου, στηρίζει δε τα προτεινόμενα κριτήριά της για την επιλογή εταίρων· καλεί την Επιτροπή να βοηθήσει τους εκτελεστικούς φορείς των νέων κρατών μελών (ΕΕ-12, τα δέκα νέα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην ΕΕ το 2004 καθώς και τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία που προσχώρησαν το 2007) να ενσωματωθούν πλήρως στις δραστηριότητες ανθρωπιστικής βοήθειας· θεωρεί ότι η κοινή αντίληψη θα πρέπει να αναγνωρίσει και να ορίσει λεπτομερέστερα τους διαφορετικούς ρόλους, τις εντολές και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των διαφόρων ανθρωπιστικών φορέων, προκειμένου να αποφεύγεται η σύγκρουση στο επίπεδο των εντολών και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός για πόρους· θεωρεί επίσης ότι η ΕΕ θα πρέπει να στηρίζει την οικοδόμηση ικανοτήτων εντός της κοινότητας παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας με ιδιαίτερη προσοχή στις τοπικές και περιφερειακές ικανότητες· πιστεύει ότι θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον ρόλο των ΜΚΟ, των Ενώσεων του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου και των φορέων της κοινωνίας των πολιτών, τόσο από τον Νότο όσο και από τον Βορρά, όχι μόνο στη διανομή της βοήθειας αλλά και στην ανάπτυξη πολιτικών που θα ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες και ανησυχίες των τοπικών εταίρων από τον Νότο, καθώς και στην εξασφάλιση της στήριξης των ευρωπαίων πολιτών·
22. φρονεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να αναπτύξει στρατηγικές προσέγγισης των μη παραδοσιακών χορηγών των οποίων η βοήθεια διατίθεται συχνά πολύ συγκεκριμένα, ή/και υπό προϋποθέσεις, με σκοπό την προώθηση ενός μοντέλου παροχής βοήθειας βασισμένου στις ανάγκες, των αρχών του ΔΑΔ και της έννοιας της εταιρικής σχέσης· τονίζει, ωστόσο, ότι αυτές οι νέες πηγές χρηματοδότησης δεν πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση των πόρων που προέρχονται από τα κράτη μέλη της ΕΕ και την Επιτροπή·
23. θεωρεί ότι η ευρωπαϊκή ανθρωπιστική βοήθεια θα πρέπει να υλοποιείται μέσω ανθρωπιστικών οργανώσεων που ακολουθούν απαρέγκλιτα ορθές πρακτικές και δεσμεύονται να προωθούν τη λογοδοσία, την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα κατά την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας·

δ) Αποτελεσματικότητα, ποιότητα και λογοδοσία

24. φρονεί ότι η λογοδοσία ενώπιον των κοινοτήτων που πλήττονται από φυσικές καταστροφές ως πρωταρχικών αποδεκτών βρίσκεται στο επίκεντρο κάθε αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας της ανθρωπιστικής βοήθειας, καθώς και ότι στην κοινή αντίληψη θα πρέπει να αποτυπώνεται δεόντως η αρχή αυτή· θεωρεί, ιδίως, ότι η ΕΕ θα πρέπει να ενθαρρύνει πρωτοβουλίες εθελοντικής λογοδοσίας που υλοποιούνται από ΜΚΟ·
25. θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να προωθεί τη χρήση των κατευθυντήριων γραμμών και των αρχών της Μόνιμης Διοργανικής Επιτροπής για τις ανθρωπιστικές δραστηριότητες, των κατευθυντήριων γραμμών για την εσωτερική εκτόπιση, του κώδικα δεοντολογίας του διεθνούς κινήματος του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου του 1994 και μη κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ) στη βοήθεια για την αντιμετώπιση των καταστροφών και του ανθρωπιστικού χάρτη (SPHERE)·

ε) Χρησιμοποίηση των πόρων και των ικανοτήτων πολιτικής προστασίας, καθώς και των στρατιωτικών πόρων και ικανοτήτων εκτός του εδάφους της ΕΕ

26. επιβεβαιώνει ότι οι ευρωπαϊκοί πόροι και ικανότητες πολιτικής προστασίας και οι στρατιωτικοί πόροι και ικανότητες πρέπει να αναπτύσσονται κατά τρόπο ο οποίος θα συμπληρώνει και θα στηρίζει το έργο των ανθρωπιστικών οργανώσεων, και να περιορίζονται στις περιπτώσεις ή τις περιοχές όπου μπορούν να παράσχουν πραγματική προστιθέμενη αξία· υποστηρίζει, εντούτοις, ότι τέτοιες αποφάσεις θα πρέπει να λαμβάνονται βάσει ενδελεχούς πρότερης ανάλυσης της κατάστασης και της σχετικής ανάγκης για βοήθεια·
27. θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να ορίζει σαφώς και να διασφαλίζει την τήρηση των ρόλων και των εντολών των στρατιωτικών φορέων και των φορέων πολιτικής προστασίας σε ανθρωπιστικές επιχειρήσεις, ιδίως σε καταστάσεις συγκρούσεων όπου η αμεροληψία και η ανεξαρτησία είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση ασφαλούς πρόσβασης σε θύματα καταστροφών και για την αποτελεσματική παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας·
28. φρονεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να δεσμευτεί να υπερασπιστεί ενεργά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών MCDA και των κατευθυντήριων γραμμών του Όσλο από όλους τους φορείς που συμμετέχουν σε ανθρωπιστικές επιχειρήσεις και να διασφαλίσει ότι δεν αποδυναμώνονται οι βασικές αρχές που περιλαμβάνονται σε αυτές·
29. θεωρεί ότι, σύμφωνα με διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές, η χρησιμοποίηση κρατικών πόρων πολιτικής προστασίας σε σύνθετες επείγουσες καταστάσεις θα πρέπει να αποτελεί εξαίρεση, ενώ οι στρατιωτικοί πόροι και ικανότητες για τη στήριξη ανθρωπιστικών επιχειρήσεων θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνον ως «έσχατη λύση», και, στις δύο περιπτώσεις, πάντα υπό την καθοδήγηση των ανθρωπιστικών οργανώσεων του ΟΗΕ και σύμφωνα με την αρχή της ευαισθησίας στο θέμα των συγκρούσεων·

στ) Προσπάθεια για μείωση των κινδύνων καταστροφών και για μεγαλύτερη ετοιμότητα για την αντιμετώπιση καταστροφών

30. διαπιστώνει τον αυξανόμενο αριθμό και συχνότητα των φυσικών καταστροφών και τον καταστροφικό αντίκτυπό τους· αναγνωρίζει επίσης την αυξανόμενη δυσκολία διάκρισης

μεταξύ φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών· αναγνωρίζει ότι οι κίνδυνοι καθορίζονται τόσο από τις ανθρώπινες δραστηριότητες όσο και από την έλλειψη σχεδιασμού και τις φυσικές απειλές· ζητεί μια χρονικά δεσμευτική στρατηγική για την ενσωμάτωση της μείωσης των κινδύνων καταστροφών σε όλες τις ευρωπαϊκές προσπάθειες αναπτυξιακής και ανθρωπιστικής βοήθειας, υπό την καθοδήγηση του πλαισίου δράσης του Hyogo (HFA)· αναγνωρίζει ότι χωρίς την ενσωμάτωση της μείωσης των κινδύνων καταστροφών, οι αναπτυξιακές παρεμβάσεις εγκυμονούν τον κίνδυνο ακούσιας αύξησης της ευαισθησίας σε καταστροφές·

31. παρατηρεί την τεράστια πρόκληση της κλιματικής αλλαγής στο μέλλον, υπό τη μορφή ακραίων καιρικών συνθηκών και εξαντλούμενων φυσικών πόρων, με σοβαρές επιπτώσεις στην ασφάλεια και την ανάπτυξη, που κυμαίνονται μεταξύ αυξημένης ευαισθησίας των φτωχών, βίαιων συγκρούσεων για τους μειούμενους φυσικούς πόρους, καθώς και μεταναστευτικών ροών μεγάλης κλίμακας· υπογραμμίζει τις απειλές που επιβάλλονται από την κλιματική αλλαγή όσον αφορά τη μείωση της φτώχειας και την επίτευξη των ΑΣΧ και ζητεί την ενσωμάτωση της μείωσης των κινδύνων καταστροφών και μέτρων προσαρμογής στις στρατηγικές μείωσης της φτώχειας (ΕΣΜΦ ή έγγραφο στρατηγικής για τη μείωση της φτώχειας)· υπογραμμίζει ότι, προκειμένου να είναι αποτελεσματικές, οι παρεμβάσεις για τη μείωση των κινδύνων καταστροφών με στόχο τη μείωση των αιτίων ευαισθησίας πρέπει να έχουν σημαντικές αλληλεπικαλύψεις με τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν·
32. τονίζει ότι οι στρατηγικές για τη μείωση των κινδύνων φυσικών καταστροφών, που βασίζονται στο πλαίσιο δράσης του Hyogo, θα πρέπει να στηρίζουν τη δράση τοπικών κοινοτήτων και αρχών σε μια μακροπρόθεσμη προσέγγιση για τη μείωση της ευαισθησίας σε καταστροφές, όπως προτείνεται βάσει της εμπειρίας του χρηματοδοτικού μηχανισμού DIPECHO και του προγράμματος ετοιμότητας για την αντιμετώπιση των καταστροφών·
33. καλεί την ΕΕ να διαθέσει τουλάχιστον το 10 τοις εκατό της πρόσθετης νέας χρηματοδότησης σε προϋπολογισμούς ανθρωπιστικής βοήθειας για τη μείωση των κινδύνων καταστροφών και τη σημαντική αύξηση των πόρων για τη μείωση των κινδύνων καταστροφών στο πλαίσιο προϋπολογισμών αναπτυξιακής βοήθειας· επιμένει στην ανάγκη για αλλαγή μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα της προσέγγισης της διεθνούς ανθρωπιστικής βοήθειας σε μια σημαντική ενίσχυση της μείωσης των κινδύνων των φυσικών καταστροφών·

ζ) Ενίσχυση της σύνδεσης με άλλα μέσα παροχής βοήθειας

34. ζητεί από την ΕΕ, σε συνεργασία με τους διεθνείς ανθρωπιστικούς φορείς, να αναπτύξει κατευθυντήριες εκείνες γραμμές που αποσκοπούν στην ενίσχυση της σύνδεσης μεταξύ της κατεπείγουσας αρωγής, της αποκατάστασης και της ανάπτυξης, προκειμένου να αποφευχθούν τα πιθανά κενά μεταξύ της παροχής έκτακτης βοήθειας και των σταδίων της αποκατάστασης και της ανάπτυξης, βάσει των ορθών πρακτικών και των αποκομισθέντων διδαγμάτων· θεωρεί ότι θα ήταν ευκαταίω να στηρίξει η ΕΕ την προσέγγισή της στις αρχές «μη πρόκλησης ζημίας» και στις 10 αρχές της «καλύτερης αποκατάστασης» («do not harm» και «build back better»)· υπογραμμίζει τον στόχο της γεφύρωσης του χάσματος μεταξύ της ανθρωπιστικής και της αναπτυξιακής βοήθειας μέσω της χρήσης με τον καλύτερο δυνατόν τρόπο όλου του φάσματος των χρηματοδοτικών μέσων της ΕΕ·

35. αναγνωρίζει επίσης ότι η γνώση και η επίγνωση όσον αφορά τη σχέση μεταξύ της ανθρωπιστικής βοήθειας και της ανάπτυξης απουσιάζει τόσο μεταξύ των εργαζομένων για την ανάπτυξη όσο και του προσωπικού ανθρωπιστικής βοήθειας· καλεί την ΕΕ να δώσει προτεραιότητα σε προγράμματα κατάρτισης του προσωπικού στον εν λόγω τομέα·
36. υπογραμμίζει την ανάγκη αποσαφήνισης των σχέσεων μεταξύ αφενός των δράσεων που στηρίζει η Επιτροπή με το μέσο σταθερότητας σε ό,τι αφορά τη διαχείριση και την επίλυση κρίσεων (όπως ο αφοπλισμός, η αποστράτευση, η άρση των ναρκοπεδίων, η επανένταξη των εκτοπισμένων πληθυσμών και των προσφύγων, κ.λπ.), αφετέρου των συνακόλουθων δράσεων που υλοποιεί η ΓΔ ECHO στο πλαίσιο της τήρησης της εντολής της και των ανθρωπιστικών αξιών·

η) Εφαρμογή της κοινής αντίληψης για την ανθρωπιστική βοήθεια

37. ζητεί να ενταχθεί στην κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική αντίληψη ένας περιεκτικός και συγκεκριμένος χάρτης πορείας για την έμπρακτη εφαρμογή της, περιλαμβανομένων χρονοδιαγραμμάτων για τα σημαντικότερα έργα και πρωτοβουλίες που θα αναληφθούν από όλους τους χορηγούς της ΕΕ κατά την προσεχή πενταετία·
38. ζητεί την τακτική αξιολόγηση της έμπρακτης εφαρμογής και της προόδου της κοινής αντίληψης για την ανθρωπιστική αντίληψη, με πλήρη και ισότιμη συμμετοχή του Κοινοβουλίου με τα άλλα θεσμικά όργανα στη διαδικασία αυτή· ζητεί τη θέσπιση κατάλληλης διοργανικής διάρθρωσης και διαρθρωμένου διαλόγου με το Κοινοβούλιο στον εν λόγω τομέα·

0 0

0

39. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στις 13 Ιουνίου 2007, η Επιτροπή δημοσίευσε μια ανακοίνωση με τίτλο «Προς μια ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια». Στην ανακοίνωση, η οποία βασίζεται στα αποτελέσματα μιας διαβούλευσης με τους κυριότερους φορείς του τομέα, ορίζεται ένα σύνολο αρχών και αξιών και διατυπώνονται προτάσεις για τη βελτίωση της ποιότητας, της συνοχής και της αποτελεσματικότητας της ευρωπαϊκής ανθρωπιστικής πολιτικής. Η Επιτροπή καλεί το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εγκρίνουν, μαζί με την ίδια, μια κοινή δήλωση σχετικά με την «ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια» βάσει των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην ανακοίνωση.

Ερχόμενη την κατάλληλη στιγμή, αυτή η ουσιαστικής σημασίας πρωτοβουλία ζητεί τη διενέργεια ενός εις βάθος διαλόγου σχετικά με τις αρχές και τις στρατηγικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη χορήγηση βοήθειας στους φτωχότερους πληθυσμούς. Η διαδικασία διαβούλευσης μεταξύ των τριών θεσμικών οργάνων είναι μια σημαντική ευκαιρία για την επίτευξη μιας κοινής πολιτικής αντίληψης σχετικά με τον τρόπο αντίδρασης σε ολοένα και πιο περίπλοκες καταστάσεις κρίσεως, καθώς και για τον τρόπο με τον οποίο οριοθετεί η Ευρώπη την ανθρωπιστική δράση. Εγκρίνοντας μια δυναμική κοινή δήλωση, η Ένωση θα δύναται επίσης να καθορίζει με σαφέστερο τρόπο τη θέση της και να ομιλεί με μία φωνή στη διεθνή σκηνή στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας, υπενθυμίζοντας ότι η ΕΕ δεν είναι μόνο μια υπερ-ΜΚΟ αλλά ότι μέλημά της είναι να συμβάλλει στην πρόληψη των αιτιών εξαιτίας των οποίων χορηγεί την ανθρωπιστική βοήθεια, καθώς και να συνεισφέρει, κατά περίπτωση, στην εξεύρεση των καταλληλότερων πολιτικών τρόπων αντιμετώπισης των αιτιών αυτών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η ανθρωπιστική βοήθεια

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, χάρη στη συνδυασμένη δραστηριότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των κρατών μελών, είναι ο μεγαλύτερος χορηγός ανθρωπιστικής βοήθειας παγκοσμίως. Τα κράτη μέλη και η Κοινότητα έχουν συντρέχουσα αρμοδιότητα στον τομέα αυτό. Το 2006, η συνεισφορά της ΕΕ στον τομέα αυτό υπερέβη τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσό που αντιπροσωπεύει ποσοστό άνω του 40% της διεθνούς επίσημης ανθρωπιστικής βοήθειας¹. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, το 2006, από την ανθρωπιστική βοήθεια της Ένωσης ωφελήθηκαν 75 χώρες και 100 εκατομμύρια άνθρωποι.

Η Κοινότητα συμμετέχει σε επιχειρήσεις ανθρωπιστικής βοήθειας από τα τέλη της δεκαετίας του 1960. Ο μεγάλος αριθμός των επιχειρήσεων ανθρωπιστικής βοήθειας που έχουν υλοποιηθεί από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 τις καθιστά ουσιαστικό στοιχείο της εξωτερικής δράσης της Κοινότητας. Το Γραφείο Ανθρωπιστικής Βοήθειας (ECHO), το οποίο συγκροτήθηκε το 1992 με την παρακίνηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έλαβε πρόσφατα τη μορφή Γενικής Διεύθυνσης (ΓΔ ECHO), η οποία διαθέτει 200 υπαλλήλους στην έδρα της και 100 εμπειρογνώμονες στις περιοχές κρίσεων. Σε ισχύ από το 1996, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/96 του Συμβουλίου ορίζει το πεδίο των αρμοδιοτήτων, τους στόχους και τις διαδικασίες χορήγησης της ανθρωπιστικής βοήθειας της Κοινότητας.

¹ Σύμφωνα με το σύστημα χρηματοοικονομικής παρακολούθησης του Γραφείου Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων του ΟΗΕ.

Το διάστημα 2000-2005, ο μέσος προϋπολογισμός της ΓΔ ECHO ανήλθε σε 543 εκατομμύρια ευρώ (περιλαμβανομένου του αποθεματικού επείγουσας βοήθειας). Για την περίοδο 2007-2013, ο προϋπολογισμός αυτός θα αυξηθεί ώστε να αγγίξει τα 875 εκατομμύρια ευρώ το 2013, αλλά ένα μεγάλο μέρος της αύξησης αυτής οφείλεται στη μεταφορά του ανθρωπιστικού τμήματος της επισιτιστικής βοήθειας της ΓΔ AIDCO στη ΓΔ ECHO. Κάθε χρόνο, οι ανθρωπιστικές ανάγκες υπερβαίνουν τον προϋπολογισμό που έχει δεσμευθεί για τη ΓΔ ECHO και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή υποχρεώνεται να κάνει χρήση των αποθεματικών.

Η ανθρωπιστική βοήθεια δεν αποτελεί αυθυπόστατο τομέα πολιτικής βάσει των ισχυουσών Συνθηκών ΕΚ και ΕΕ. Η ανθρωπιστική βοήθεια της Κοινότητας βασίζεται κατά κανόνα στα άρθρα 177 έως 179 της Συνθήκης ΕΚ (συνεργασία για την ανάπτυξη). Η Συνταγματική Συνθήκη θα της προσέφερε μια νέα νομική βάση χάρη στη θέσπιση χωριστού άρθρου σχετικά με την ανθρωπιστική βοήθεια (άρθρο III-321). Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 21ης και 22ας Ιουνίου 2007 αποφάσισε ότι η αναθεωρητική συνθήκη, η οποία πρόκειται να αποτελέσει το αντικείμενο διαπραγμάτευσης της Διακυβερνητικής Διάσκεψης, θα πρέπει να διατηρήσει τις διατάξεις αυτές και να θεσπίσει, κατά συνέπεια, μια αυθυπόστατη κοινοτική πολιτική ανθρωπιστικής βοήθειας.

Η ανθρωπιστική βοήθεια υπόκειται στη διαδικασία της συναπόφασης. Το Κοινοβούλιο, το οποίο έχει εξάλλου αποφασίσει να δημιουργήσει μια θέση μόνιμου εντεταλμένου για την ανθρωπιστική βοήθεια, παρακολουθεί προσεκτικά τις εξελίξεις στον τομέα αυτό και δεν θα σταματήσει να τονίζει ότι χρειάζεται κατάλληλη χρηματοδότηση.

Η εξέλιξη του πλαισίου της ανθρωπιστικής βοήθειας

Το περιβάλλον εντός του οποίου πραγματοποιείται η παροχή της ανθρωπιστικής βοήθειας έχει εξελιχθεί σημαντικά τα τελευταία 15 χρόνια. Πρώτον, μετά το τέλος της αντιπαράθεσης Ανατολής-Δύσης, ο **χαρακτήρας των ένοπλων συγκρούσεων** άλλαξε ριζικά. Ο αριθμός των εμφύλιων συγκρούσεων έχει αυξηθεί και μαζί του έχει πολλαπλασιαστεί και ο αριθμός των εσωτερικά εκτοπισμένων ατόμων. Η μη τήρηση ή και η δίχως περιστροφές απόρριψη του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου αποτελεί πλέον σύννηθες φαινόμενο. Συχνά τίθενται περιορισμοί στην πρόσβαση των θυμάτων στην ανθρωπιστική βοήθεια και όσοι εργάζονται σε ανθρωπιστικές επιχειρήσεις κινδυνεύουν ολοένα και περισσότερο να δεχθούν επίθεση ή να δολοφονηθούν. Γενικότερα, ο «*ανθρωπιστικός χώρος*» τελεί υπό απειλή.

Δεύτερον, έχει αυξηθεί η συχνότητα των **φυσικών καταστροφών** και έχουν ενισχυθεί οι επιπτώσεις τους, εξαιτίας, βεβαίως, της αλλαγής του κλίματος. Η κατάσταση αυτή εγείρει το πρόβλημα του επιπέδου των πιστώσεων και των επενδύσεων που χορηγούνται για την ανάπτυξη ετοιμότητας για την αντιμετώπιση καταστροφών. Είναι απαραίτητο να ενισχυθούν οι επεμβάσεις που, πέρα από την παροχή βοήθειας όταν ξεσπά μια κρίση, θα προσφέρουν στήριξη για την ανάπτυξη των ικανοτήτων των ίδιων των κοινοτήτων όσον αφορά την ετοιμότητα για την αντιμετώπιση καταστροφών, την επείγουσα βοήθεια και την ανοικοδόμηση.

Τρίτον, στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας δραστηριοποιούνται πλέον περισσότεροι **νέοι φορείς**, εν μέρει συνεπεία των δύο προαναφερόμενων εξελίξεων. Πέρα από τους φορείς της ανθρωπιστικής βοήθειας υπό τη στενή έννοια (υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών,

οργανισμοί του Ερυθρού Σταυρού, ΜΚΟ) έχουν κάνει την εμφάνισή τους στις περιοχές των κρίσεων δυνάμεις πολιτικής προστασίας και στρατιωτικές δυνάμεις (δηλαδή κρατικοί φορείς). Εφόσον αναπτύσσονται στρατιωτικοί πόροι και πόροι πολιτικής προστασίας που τελούν υπό κρατικό έλεγχο, μπορεί να αμφισβητηθεί η ουδετερότητα και η ανεξαρτησία των ανθρωπιστικών επεμβάσεων. Η εξέλιξη αυτή μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση των κινδύνων, ιδίως για όσους εργάζονται σε ανθρωπιστικές επιχειρήσεις, εφόσον θεωρούνται σύμμαχοι κάποιων εκ των αντιμαχόμενων πλευρών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση συγκρότησε έναν μηχανισμό πολιτικής προστασίας το 2001 και ένα πληροφοριακό κέντρο παρακολούθησης στους κόλπους της ΓΔ Περιβάλλοντος για την παροχή βοήθειας τόσο εντός όσο και εκτός της ΕΕ. Η έκθεση Barnier, η οποία δημοσιεύθηκε τον Μάιο του 2006, προτείνει τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής δύναμης πολιτικής προστασίας. Πριν από τη συμμετοχή κρατικών φορέων στην εφαρμογή ανθρωπιστικών επιχειρήσεων, θα πρέπει να εξετάζονται οι πτυχές του συντονισμού, της αποδοτικότητας και του κόστους.

Οι ιδιωτικοί χορηγοί συμβάλλουν ολοένα και περισσότερο στη χρηματοδότηση της βοήθειας και θα πρέπει να καθοριστεί το είδος της συμπληρωματικότητας που πρέπει να διαμορφώνεται με αυτούς τους νέους φορείς.

Τέλος, θα πρέπει να εξεταστεί οπωσδήποτε το ζήτημα της «ευθύνης για την παροχή προστασίας» («δικαίωμα / καθήκον παρέμβασης») ακόμα και αν η ευθύνη αυτή θεωρείται ότι δεν συνδέεται άμεσα με την ανθρωπιστική βοήθεια.

Ωστόσο, η ανθρωπιστική βοήθεια είναι ένα από τα μέσα που διαθέτει η διεθνής κοινότητα προκειμένου να συμβάλει στην προστασία των πληθυσμών που απειλούνται με γενοκτονία, εγκλήματα πολέμου, εθνοκάθαρση και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, σύμφωνα με τα κεφάλαια VI και VIII του Χάρτη.

Το διεθνές πλαίσιο

Για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων που παρουσιάζονται έχουν αναληφθεί πολυάριθμες πρωτοβουλίες σε διεθνές επίπεδο.

Η πρωτοβουλία για τις αρχές και τις χρηστές πρακτικές χορηγίας ανθρωπιστικής βοήθειας (*Χρηστή Ανθρωπιστική Χορηγία* ή XAX) εγκρίθηκε στη Στοκχόλμη το 2003. Η πρωτοβουλία, η οποία ορίζει τις αρχές και τις χρηστές πρακτικές χορηγίας ανθρωπιστικής βοήθειας, εγκρίθηκε από 21 κράτη (εκ των οποίων 16 κράτη μέλη της ΕΕ) και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Σε ό,τι αφορά την ετοιμότητα για την αντιμετώπιση καταστροφών και τη μείωση των επιπτώσεών τους, το πλαίσιο δράσης του Hyogo, το οποίο εγκρίθηκε το 2005 κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας διάσκεψης για τη μείωση των καταστροφών, έθεσε στόχους και προτεραιότητες σε διεθνές επίπεδο για τους χορηγούς και τους αποδέκτες της ανθρωπιστικής βοήθειας.

Για την οριοθέτηση του ρόλου των νέων φορέων, οι κατευθυντήριες γραμμές του Όσλο και οι κατευθυντήριες γραμμές MCDA (*Military and Civil Defence Assets*) αποσκοπούν στη διασφάλιση της αμεροληψίας και της ουδετερότητας των ανθρωπιστικών δραστηριοτήτων

κατά τις οποίες χρησιμοποιούνται στρατιωτικά μέσα και μέσα πολιτικής άμυνας για τη υποστήριξη των ανθρωπιστικών επιχειρήσεων. Οι κατευθυντήριες γραμμές του Όσλο αφορούν τις ανθρωπιστικές επιχειρήσεις που πραγματοποιούνται για φυσικές καταστροφές, ενώ οι κατευθυντήριες γραμμές MCDA αφορούν πολύπλοκες καταστάσεις επείγουσας ανάγκης· αμφότερες κατοχυρώνουν τη θεμελιώδη αρχή σύμφωνα με την οποία οι στρατιωτικοί πόροι και οι πόροι πολιτικής προστασίας πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνον ως «έσχατη λύση».

Με το φόρουμ του Fribourg¹ του Ιουνίου 2000, τα Ηνωμένα Έθνη εγκαινίασαν ένα μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα για τη βελτίωση της αποδοτικότητας και της ποιότητας της ανθρωπιστικής βοήθειας. Στις προτεινόμενες καινοτομίες περιλαμβάνεται η δημιουργία *clusters* («θεματικών ομάδων»), η ενίσχυση του συστήματος συντονισμού της ανθρωπιστικής βοήθειας και η συγκρότηση ενός κεντρικού ταμείου αντιμετώπισης επείγουσών καταστάσεων (CERF), για τη διασφάλιση της ταχείας διάθεσης πόρων κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων άμεσης αρωγής.

Νέα πνοή έδωσε στη μεταρρύθμιση η δημοσίευση της έκθεσης *Humanitarian Response Review 2005* (έκθεση αξιολόγησης των ανθρωπιστικών παρεμβάσεων 2005), που εκπονήθηκε κατόπιν αιτήματος του κ. J. Egeland, πρώην Συντονιστή Επείγουσας Βοήθειας των Ηνωμένων Εθνών.

Οι προκλήσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αντιμέτωπη με τρεις προκλήσεις για τις οποίες πρέπει να εξεύρει λύσεις η ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια. Πρώτον, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προσδιορίσει τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται τα νέα όρια της ανθρωπιστικής δράσης (πότε αρχίζει και πότε τελειώνει), καθώς και να επιβεβαιώσει τη δέσμευσή της να σέβεται τις βασικές αρχές στο πλαίσιο της ανθρωπιστικής της δράσης (ανθρωπισμός, ουδετερότητα, αμεροληψία και ανεξαρτησία), να διασφαλίζει τον σεβασμό των αρχών αυτών από τους τρίτους φορείς, καθώς και να προσαρμόσει τα δικά της συστήματα και τους μηχανισμούς, προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο μεταβαλλόμενος χαρακτήρας των ένοπλων συγκρούσεων, η αύξηση των φυσικών καταστροφών και η εμφάνιση νέων φορέων.

Δεύτερον, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καθορίσει τη θέση της έναντι των νέων διεθνών πρωτοβουλιών και της μεταρρυθμιστικής διαδικασίας που έχει αρχίσει στους κόλπους των Ηνωμένων Εθνών. Τρίτον, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καθορίσει τον τρόπο με τον οποίο τα διάφορα μέσα της Κοινότητας και των κρατών μελών μπορούν να συνδυαστούν και να συντονιστούν όσο το δυνατόν καλύτερα, προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητά τους. Εξάλλου, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ενισχύσει τον πολιτικό της ρόλο στη διεθνή ανθρωπιστική σκηνή κατά τρόπο που να αντιστοιχεί στο κύρος της ως του μεγαλύτερου χορηγού διεθνώς.

Οι δυνατότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν ακόμη αξιοποιηθεί πλήρως. Σύμφωνα με πρόσφατη αξιολόγηση της ΓΔ ECHO, το ECHO είναι ένας χορηγός ανθρωπιστικής βοήθειας με πρωταγωνιστικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο². Ωστόσο, η εν λόγω έκθεση αξιολόγησης και

¹ Ανακοινωθέν και σχέδιο δράσης του φόρουμ του Fribourg, Ελβετία, 15-16 Ιουνίου 2000.

² Αξιολόγηση της ΓΔ ECHO 2000 – 2005, 23 Ιουνίου 2006.
(http://ec.europa.eu/echo/pdf_files/evaluation/2006/dg_echo_fr.pdf)

αυτή του ΟΟΣΑ αποκαλύπτουν ορισμένες σοβαρές διαρθρωτικές αδυναμίες και κάποια παράδοξα. Συγκεκριμένα, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν διαθέτει ένα κατάλληλο πλαίσιο στους κόλπους του Συμβουλίου για να συζητεί την ανθρωπιστική πολιτική· δεν θα πρέπει, λοιπόν, να συγκροτηθεί, κατά το παράδειγμα της ομάδας εργασίας για την αναπτυξιακή συνεργασία (CODEV), μια ομάδα εργασίας για την ανθρωπιστική βοήθεια (COHUMA) που να ασχολείται ειδικά με τα ζητήματα αυτά; Η Επιτροπή δεν έχει αξιοποιήσει τις δυνατότητες που προσφέρει ο κανονισμός για την ανθρωπιστική βοήθεια, ο οποίος της ανέθετε ρόλο συντονιστή μεταξύ των κρατών μελών. Ο συντονισμός μεταξύ των διαφόρων ΓΔ που παρεμβαίνουν στις ανθρωπιστικές κρίσεις (ιδίως της ΓΔ Περιβάλλοντος και της ΓΔ ECHO) είναι ανεπαρκής, παρότι έχουν καταβληθεί προσπάθειες. Τέλος, πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στη σχέση μεταξύ των δράσεων εκτάκτου βοήθειας, ανοικοδόμησης και ανάπτυξης.

Η μελλοντική πορεία

Το Κοινοβούλιο εκφράζει την ικανοποίησή του για τη διαδικασία που έχει κινήσει η Επιτροπή με την ανακοίνωσή της με τίτλο «Προς μια ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια». Εξάλλου, έχει δεσμευτεί να συμμετάσχει κατά τρόπο εποικοδομητικό και ενεργό στις διαπραγματεύσεις.

Η κοινή αντίληψη θα είναι το πρώτο κοινό έγγραφο σχετικά με την πολιτική ανθρωπιστικής βοήθειας μετά την έγκριση του κανονισμού σχετικά με την ανθρωπιστική βοήθεια το 1996. Είναι καιρός να ανανεώσουμε τις υφιστάμενες βάσεις και να συμφωνήσουμε επί μιας κοινής διαδικασίας για

- την επιβεβαίωση της προσήλωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ανθρωπιστικές αξίες και στο διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο·
- την ανάπτυξη μιας ισχυρής ευρωπαϊκής πολιτικής στους κόλπους των διεθνών οργανισμών αντίστοιχης των διατιθέμενων δημοσιονομικών πόρων·
- τη μετάβαση σε ένα νέο στάδιο όσον αφορά την ποιότητα της ευρωπαϊκής ανθρωπιστικής βοήθειας, με ενισχυμένη συνεργασία των εταίρων της στις περιοχές κρίσεων·
- την επιβεβαίωση της δέσμευσης για συνδυασμό της ανθρωπιστικής και της αναπτυξιακής βοήθειας, μιας δέσμευσης που κατοχυρώνεται στην ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανάπτυξη.

Για την επίτευξη των στόχων, το τελικό κείμενο πρέπει να είναι επαρκώς σαφές και ακριβές. Πέρα από ένα όραμα, αρχές και αξίες, πρέπει επίσης να περιλαμβάνει έναν χάρτη πορείας με στόχο τη βελτίωση του συντονισμού και την παροχή της βοήθειας κατά τρόπο αποδοτικό, λαμβανομένων υπόψη των σημερινών προκλήσεων.

4.10.2007

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

προς την Επιτροπή Ανάπτυξης

σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ανθρωπιστική βοήθεια
(2007/2139(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Vittorio Agnoletto

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων καλεί την Επιτροπή Ανάπτυξης, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής να υπογράψει μία διοργανική δήλωση σχετικά με την "Ευρωπαϊκή Συναίνεση για την Ανθρωπιστική Βοήθεια" που ενισχύει τους πολιτικούς στόχους, τις διαδικασίες, τις αρχές και τα τεχνικά μέσα της ευρωπαϊκής ανθρωπιστικής βοήθειας, δήλωση που φαίνεται ότι θα αποτελέσει το πρώτο έγγραφο αληθινού πολιτικού προσανατολισμού μετά την έγκριση των τεχνικών κανονισμών διαχείρισης της βοήθειας του 1996·
2. είναι πεπεισμένο για την επιτακτική ανάγκη να καταστούν συμπληρωματικές, συνεπείς, αποτελεσματικές και συντονισμένες σε τεχνικό και πολιτικό επίπεδο οι ανθρωπιστικές δράσεις της ΕΕ και των 27 κρατών μελών της, προκειμένου να βελτιστοποιηθεί η όλη ανθρωπιστική προσέγγιση· υποστηρίζει την έμφαση που έδωσε η Επιτροπή στην ανάγκη για μεγαλύτερο συντονισμό μεταξύ ΕΕ και κρατών μελών, ως βασικό και αποφασιστικό στοιχείο της μελλοντικής δήλωσης· καλεί το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη να υποστηρίξουν τη στρατηγική της Επιτροπής και να καταστήσουν την ανθρωπιστική δράση μια ηθική και πολιτική επιταγή, που θα βασίζεται στην αλληλεγγύη των ευρωπαίων πολιτών και στην αποτελεσματικότητα της βοήθειας μάλλον παρά στα εθνικά και μεταποικιακά συμφέροντα·
3. καλεί ιδιαίτερα το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη να σεβαστούν τις πολιτικές δεσμεύσεις και τις προθεσμίες που περιλαμβάνονται στο "Πλαίσιο Δράσης του Hyogo" που υπέγραψαν στο Κόμπε 168 χώρες στο πλαίσιο της "Παγκόσμιας Διάσκεψης για τη Μείωση των Καταστροφών του 2005" με στόχο να μειθούν κατά 50% οι απώλειες ανθρώπινων ζωών από ανθρωπιστικές καταστροφές έως το 2015 και να προωθηθεί μεγαλύτερος συντονισμός μεταξύ ανθρωπιστικής βοήθειας και ανάπτυξης·
4. έχει επίγνωση της ανάγκης να προστατευθούν και να εμβαθυνθούν οι αρχές του ανθρωπισμού, της ουδετερότητας, της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας της ανθρωπιστικής βοήθειας - η μη τήρηση των οποίων θα μπορούσε να αποβεί εις βάρος

τόσο του ανθρωπιστικού προσωπικού όσο και των πληττομένων πληθυσμών -, χωρίς να παραμελούνται οι πραγματικές και επείγουσες ανθρωπιστικές ανάγκες, προσδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στις πλέον ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, όπως είναι οι γυναίκες και τα παιδιά, καθώς και να γίνει σεβαστή η αρχή της μη διάκρισης κατά την διανομή της βοήθειας αυτής· είναι επίσης πεπεισμένο ότι η έκτακτη ανθρωπιστική βοήθεια είναι πολιτικό συμπλήρωμα στην αναζωπύρωση ή την υποστήριξη της προσπάθειας εξεύρεσης πολιτικών και διπλωματικών λύσεων στις κρίσεις που προκάλεσαν τις έκτακτες ανάγκες· θεωρεί ότι η έννοια της " σύνδεσης μεταξύ αρωγής, αποκατάστασης και ανάπτυξης" (ΣΑΑΑ) πρέπει να έχει στρατηγικό χαρακτήρα στο πλαίσιο της εξωτερικής και ανθρωπιστικής δράσης της ΕΕ· συµμερίζεται ως εκ τούτου την πρόταση της Επιτροπής να εντοπιστούν κάποιες πιλοτικές χώρες ΣΑΑΑ με πείρα στον εν λόγω τομέα, ειδικότερα σε συγκεκριμένες περιοχές που υποφέρουν δραματικά από τις συνέπειες της αλλαγής του κλίματος και που θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο ιδιαίτερης επιτήρησης, και θεωρεί το στοιχείο αυτό βασικό για την επιτυχία των στρατηγικών της ΕΕ στον ανθρωπιστικό τομέα·

5. υπογραμμίζει ότι η ανθρωπιστική βοήθεια θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αυτοανάπτυξη και την αυτάρκεια και δεν πρέπει να αποσκοπεί στο να καταστεί η χώρα ή περιοχή που δέχεται τη βοήθεια υπερβολικά εξαρτημένη από περαιτέρω βοήθεια ή εξωτερική υποστήριξη·
6. κρίνει ότι θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στην ασφάλεια και την προστασία των εθελοντών που καλούνται να ταξιδεύουν συχνά σε επικίνδυνες περιοχές· κρίνει λυπηρό το γεγονός ότι οι άνθρωποι αυτοί πέφτουν υπερβολικά συχνά θύματα άσκοπων βιαιοτήτων, φυλακίσεων ή ομηρίας και καταδικάζει με σθένος κάθε βιαιοπραγία εναντίον των εθελοντών·
7. κρίνει ότι στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας, θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να δίδεται προτεραιότητα στις πλέον ασθενείς και ευάλωτες κατηγορίες, κυρίως στις γυναίκες και τα παιδιά· κρίνει ως εκ τούτου ότι, στο πλαίσιο της ανθρωπιστικής βοήθειας, θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην ανάπτυξη, στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, κατά τρόπον ώστε να μπορούν οι ευάλωτες ομάδες να συνειδητοποιούν ταχύτερα την κατάστασή τους και να συμβάλλει η προτεινόμενη βοήθεια στην ενίσχυση και τη βελτίωση της επί τόπου κατάστασης·
8. πιστεύει ότι η ανθρωπιστική βοήθεια της ΕΕ πρέπει να συνοδεύεται μεταξύ άλλων και από πολιτικές και διπλωματικές ενέργειες που θα καθιστούν το σεβασμό του διεθνούς δικαίου και ιδιαίτερα του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, μια προτεραιότητα για το κράτος αποδέκτη· υπό αυτήν την έννοια, θεωρεί προτεραιότητα τη συμμόρφωση και την εφαρμογή των κατευθυντήριων επιχειρησιακών γραμμών του 2005 εκ μέρους των τρίτων χωρών και, ενδεχομένως, " μη κρατικών παραγόντων" του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου·
9. είναι πεπεισμένο ότι ο ουδέτερος και ανεξάρτητος χαρακτήρας της ανθρωπιστικής δράσης της ΕΕ πρέπει να συμβαδίζει με την προώθηση της ουδετερότητας και της ανεξαρτησίας της δράσης αυτής από οποιαδήποτε ενεργή στρατιωτική βοήθεια· σημειώνει ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις ανθρωπιστικών καταστροφών, η στρατιωτική προστασία της διανομής της ανθρωπιστικής βοήθειας, με σεβασμό του διεθνούς δικαίου, ενδέχεται να

αποδειχθεί απαραίτητη·

10. εφιστά την προσοχή στην ανάγκη να λαμβάνεται μέριμνα για την ασφάλεια των συνεργαζομένων για την ανάπτυξη και του συνόλου του ανθρωπιστικού προσωπικού, και να διασφαλίζεται ότι επ' ουδενί η προσφυγή στα μέσα της πολιτικής προστασίας ή στις στρατιωτικές δυνάμεις δεν θα παρεμποδίζει το έργο των ανθρωπιστικών οργανώσεων, αλλά αντιθέτως θα το συμπληρώνει και θα το υποστηρίζει·
11. συμμερίζεται την αυξανόμενη ανησυχία για τις επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος στις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης επισιτιστικού χαρακτήρα που προκαλούνται κυρίως από φυσικές καταστροφές (πλημμύρες, πυρκαγιές, εξάπλωση της ερήμου, γεωργικές κρίσεις...)· καλεί την Επιτροπή να συνδέσει την ανθρωπιστική βοήθεια με δράση για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος στα σχετικά διεθνή φόρα και να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στις προληπτικές πτυχές της ανθρωπιστικής βοήθειας προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι καταστροφής, χάρη σε μια καλύτερη προετοιμασία για την αντιμετώπιση των κρίσεων·
12. κρίνει αναγκαίο να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην κατάσταση των ευάλωτων κατηγοριών (γυναίκες, παιδιά, και ηλικιωμένα άτομα), κρίνοντας επίσης ότι η ενέργεια αυτή θα πρέπει να περιληφθεί στον ορισμό της ανθρωπιστικής βοήθειας·
13. είναι πρόθυμο να εγκρίνει τα κριτήρια που προτείνονται για την επιλογή των εταίρων όπως είναι τα Ηνωμένα Έθνη, οι ΜΚΟ και ο Ερυθρός Σταυρός και αντιλαμβάνεται πόσο ζωτική σημασία έχει η λογοδοσία και η διαφάνεια όσον αφορά τα επιτευχθέντα αποτελέσματα· τονίζει ωστόσο την ανάγκη να μην υπάρξει περιττή ενίσχυση της γραφειοκρατίας στους συνεργαζόμενους αυτούς οργανισμούς, ώστε να μπορούν να καταναείμουν το προσωπικό και τους πόρους τους πρωτίστως στην παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας·

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	2.10.2007
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 21 - : 0 0 : 3
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Vittorio Agnoletto, Christopher Beazley, Véronique De Keyser, Richard Howitt, Metin Kazak, Vytautas Landsbergis, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Josef Zieleniec
Αναπληρωτής(ές) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Evgeni Kirilov, Μάριος Ματσάκης, Γιαννάκης Μάτσης, Luis Yáñez-Barnuevo García
Αναπληρωτής(ές) (άρθρο 178, παρ. 2) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	

PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT
EUROPA-PARLAMENTET EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPEEN PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTAS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT
IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT PARLAMENT EUROPEJSKI
PARLAMENTO EUROPEU EURÓPSKY PARLAMENT
EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

Επιτροπή Προϋπολογισμών
Ο Πρόεδρος

D/60729

Κύριον
Josep Borrell Fontelles
Πρόεδρο
Επιτροπή Ανάπτυξης

Θέμα: Έκθεση της Επιτροπής Ανάπτυξης σχετικά με μια Ευρωπαϊκή Κοινή Αντίληψη για την Ανθρωπιστική Βοήθεια
(Εισηγητής: Mr. Cornillet)

Αγαπητέ Πρόεδρε,

Θα σας παρακαλούσα να μου επιτρέψετε να διατυπώσω, εκ μέρους της Επιτροπής Προϋπολογισμών, κάποιες παρατηρήσεις σχετικά με τις δημοσιονομικές πτυχές της ανωτέρω έκθεσης.

Πρώτον, η Επιτροπή Προϋπολογισμών συμμερίζεται απολύτως την άποψη ότι είναι ανάγκη να συνδυαστούν τα πλεονεκτήματα της ΕΚ και των κρατών μελών με τον καλύτερο δυνατό τρόπο προς όφελος των θυμάτων των ανθρωπιστικών καταστροφών. Η παρακολούθηση αυτής της διαδικασίας θα είναι επίσης σημαντική προκειμένου να αποτιμηθεί η πρόοδος που σημειώνεται σε ό,τι αφορά τις αναλήψεις υποχρεώσεων της ΕΕ σε σχέση με τους στόχους των Ηνωμένων Εθνών και τα παγκόσμια επίπεδα χρηματοδότησης των αναπτυξιακών δράσεων και της ανθρωπιστικής βοήθειας.

Με αυτό το πνεύμα θα ήθελα να επισημάνω ότι η διοργανική συμφωνία σχετικά με την δημοσιονομική πειθαρχία και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση της 17ης Μαΐου 2006, όπως επίσης και το δημοσιονομικό πλαίσιο 2007-2013 που επισυνάπτεται σε αυτήν, προβλέπει αποθεματικό κατεπείγουσας βοήθειας προκειμένου να αντιμετωπισθούν γεγονότα τα οποία δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν κατά την στιγμή της κατάρτισης του προϋπολογισμού της ΕΕ. Το εν λόγω αποθεματικό (221 εκατομμύρια ευρώ σε τιμές 2004)

εγγράφεται στον προϋπολογισμό ως «πρόβλεψη» και μπορεί να ενεργοποιηθεί μέχρι συμπλήρωσης του ποσού αλλά και πέραν των συμφωνηθέντων ανωτάτων ορίων των δαπανών, κατόπιν κοινής συμφωνίας μεταξύ Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (μετά από πρόταση της Επιτροπής).

Η Επιτροπή Προϋπολογισμών θεωρεί εξαιρετικό αυτόν τον διακανονισμό, που παγιώθηκε στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για το δημοσιονομικό πλαίσιο 2007-2013, δεδομένου ότι ανακουφίζει σε σημαντικό βαθμό τις δημοσιονομικές πιέσεις που θα μπορούσαν υπό άλλες συνθήκες να οδηγήσουν ενδεχομένως σε μειώσεις των πόρων για άλλες εξωτερικές δράσεις στον προϋπολογισμό της ΕΚ. Δεν είναι βέβαιο ότι μια τέτοια εξέλιξη θα μπορούσε να αντισταθμισθεί στο πλαίσιο των εθνικών προϋπολογισμών.

Είναι επίσης πολύ θετικό το γεγονός ότι ο μέσος χρόνος ανταπόκρισης σε αιτήματα για ενεργοποίηση του αποθεματικού έχει κατά πολύ μειωθεί κατά την τελευταία δημοσιονομική περίοδο (2000-2006).

Επιθυμώ ακόμη να επισημάνω ότι, την περίοδο 2000-2006, ενεργοποιήθηκε ποσό ύψους 1.514 εκατομμυρίων ευρώ μέσω του εν λόγω αποθεματικού για καθαρά ανθρωπιστικούς σκοπούς, επιπλέον των κανονικών πιστώσεων του προϋπολογισμού. Ενεργοποιήθηκαν επίσης άλλα 408 εκατομμύρια ευρώ για δράσεις στην «γκρίζα περιοχή» μεταξύ ανθρωπιστικής βοήθειας και ανάπτυξης, για παράδειγμα στην Παλαιστίνη και στα Βαλκάνια. Εν τούτοις, ένα ποσό γύρω στα 615 εκατομμύρια ευρώ δεν έχει ενεργοποιηθεί ποτέ και επομένως δεν ωφελήθηκαν ενδεχομένως οι περιοχές που χρειάζονται αναπτυξιακή και ανθρωπιστική βοήθεια από ευρωπαϊκή άποψη. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι τα εν λόγω ποσά, τα οποία είχαν αρχικώς προβλεφθεί γι' αυτό το σκοπό στους εθνικούς προϋπολογισμούς, ενδέχεται να επέστρεψαν στους «γενικούς προϋπολογισμούς» εφόσον δεν ενεργοποιήθηκαν και είναι πιθανό να έχουν κατά συνέπεια χαθεί σε ό,τι αφορά τον συγκεκριμένο σκοπό της ανθρωπιστικής βοήθειας και της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας.

Η Επιτροπή Προϋπολογισμών υποστηρίζει ως εκ τούτου μια ρεαλιστική προσέγγιση στην εγγραφή της ανθρωπιστικής βοήθειας στον προϋπολογισμό, η οποία πρέπει φυσικά να εξασφαλίζει πάντοτε ότι η Επιτροπή μπορεί να ενεργήσει με ταχύτητα αλλά επίσης και το γεγονός ότι γίνεται καλή χρήση του αποθεματικού κατεπείγουσας βοήθειας.

Το ζήτημα του πραγματικού συντονισμού και της συμπληρωματικότητας, τόσο στο εσωτερικό της ΕΕ όσο και σε συνδυασμό με τους άλλους διεθνείς χορηγούς με τους οποίους συνεργαζόμαστε, θα πρέπει να είναι πρώτη μέριμνα ώστε να μεγιστοποιείται ο αντίκτυπος των προσπαθειών που καταβάλλουμε για χορήγηση βοήθειας και να εξασφαλίζεται η καλύτερη δυνατή χρήση των πόρων που διατίθενται για το σκοπό αυτό.

Με εξαιρετική εκτίμηση,

Reimer Böge

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	3.10.2007
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 27 - : 0 0 : 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Margrete Auken, Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Nirj Deva, Alexandra Dobolyi, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Miguel Portas, Horst Posdorf, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Luis Yañez-Barnuevo García, Anna Záborská, Jan Zahradil
Αναπληρωτής(ές) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Milan Gaľa, Miguel Angel Martínez Martínez, Μανώλης Μαυρομμάτης, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer
Αναπληρωτής(ές) (άρθρο 178, παρ. 2) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	